

В. „Народно Съзнание“ из-
лиза единъжъ въ недѣлята—
въ Вторникъ.

Цѣната му е:

За година лева 6.
„ 6 мѣсеца „ 3.
„ 3 „ „ 2.

Единъ брой 15 стотинки.

НАРОДНО

СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ГОД. I

ШУМЕНЪ, 23 ЮНИЙ 1887 Г.

БРОЙ 2.

Умоляватъ се лицата, до кои-
то се испровожда първий и вторий
брой отъ в. „Народно Съзнание“ да
явятъ най късно до 10 дни, жала-
ятъ ли да получаватъ вѣстникътъ
и, ако желаятъ, да се погрижатъ
за испроважданieto на абонамента;
а тия, които не жалаятъ, да повър-
натъ броеветъ.

Тия приятели, до които се испро-
вождатъ по-вече екземпляра, умо-
ляватъ се да се погрижатъ за за-
писванието на по-вечко абонати, ка-
то същевременно се погрижатъ за
събиранieto на абонамента.

Отъ Администрацията.

Шуменъ, 22 Юний 1887.

Всрѣдъ надѣжбитъ за отстранението на
грозната европейска война, която застра-
шаваше по-главнитъ европейски държави
близо отъ една година насамъ; всрѣдъ го-
рѣшитъ увѣрения, че нашата криза ще се
рѣши по миролюбивъ начинъ,—изведиъжъ
политическия небосклонъ изново се покри
съ грозни облаци, изведиъжъ спорния
пунктъ на сирѣчкванието на европейскитъ
интереси се прѣнеси изъ България на дру-
гий край. Въпроса за разрѣшаванието на
нашата криза остава вече на заденъ планъ
прѣдъ по-важния въпросъ, по който се
сирѣчкватъ по-жизнени европейски инте-
реси. Въпросътъ за Египетъ отритна на
страна българския въпросъ и европейски-
тъ вѣстници на първо лице обсъждатъ ве-
че него, а за българския въпросъ твърдѣ
на късо спомѣнуватъ по нѣщичко, при все-
ко, че е свикано вече Великото Народно
Събрание за неговото разрѣшенie.

Телеграмнитъ изъ Цариградъ ни извѣ-
стятъ, че подписванието на египетската
конвенция отъ Султанътъ е отложено за
4-й Юлий по причина на застрашенията
отъ Франция и Русия. Г. Монтебело, френ-
ския посланикъ въ Цариградъ, е съоб-
щилъ на Султанътъ, че, ако последния
потвърди египетската конвенция, Франция
ще бѣде принудена да вземе нужднитъ
мѣрки за запазванието интереситъ си и
въстановлението на равновѣсието въ Срѣ-
диземното море, като въ сѣщото време у-
вѣрява Султанътъ, че ако той не потвър-
ди конвенцията, то обѣщава помощта на
на Франция противъ Англия. Въ сѣщото
време, когато френския посланикъ съоб-
щилъ посменно това на Султанътъ, то и
русския посланикъ, г. Нелидовъ, е съоб-
щилъ устно на Министра на Външнитъ
Дѣла почти сѣщото.

Това съобщение отъ страна на Фран-

ция и Русия е направило голѣмо вълну-
вание въ палатътъ и министерския съвѣтъ,
който на часътъ се събралъ и рѣшилъ да
го съобщи на посланницитъ на другитъ
велики държави: Английский, Германский,
Австрийский и Италианский и да иска
мнѣнието имъ върху тоя въпросъ.

По-последнитъ телеграфически извѣстия
явяватъ, че Съръ Волфъ се е съгласилъ
на исканията на Турция, да почака до 4-й
Юлий, но като обявилъ категорически, че
Англия не ще се съгласи на никакво но-
ва отлагание.

Исканието на Франция, което тъй сил-
но се поддържа отъ Русия, на-да-ли ще
сплаши Англия, която, отъ друга страна,
още по-силно се поддържа отъ Германия
и Италия. Извѣстятъ, че поддръжката
на Германия въ полза на потвърдението
е толкова силна, щото въпросътъ става
почти Германский. Благодарение на тая
поддръжка, подписванието на конвенция-
та се счита за непрѣмѣнно съ нѣкое из-
мѣнение, което по формата си да запази
достойнието на Султанътъ.

Сирѣчкванията по подписванието на е-
гипетската конвенция още по-ясно показа-
хъ, сгруппирванието на Европейскитъ дър-
жави на два неприятелски лагера, които
въ случай на една Европейска война ще
бждатъ поставени едни противъ други.
Отъ това ново заплитание мѣжду държа-
литъ се прѣдвижда или приближаванието на
Европейската война, или Русия заедно съ
Франция да се отрѣкътъ отъ настоявани-
ята си за неподписванието на египетската
конвенция, което за сега ее види доста
сѣмнително. Едно само ни кара да повѣр-
ваме въ последното прѣдположение и то
е, че отъ страна на Англия има три си-
ли—Германия, Австрия и Италия, които
сж рѣшени да се застъпятъ за нея, а на
страната на Франция само една, Русия.

Разрѣшението на тая заплития е блико.
Скоро, може би, ще чуеме извѣстието: и-
ли че войната е почнѣла, или Русия и
Франция, прѣдъ видъ на безсилието си
противъ грозната коалиция, да отстъпятъ
отъ исканието си по египетския въпросъ,
а заедно съ това и отъ упоритостта си
за разрѣшението на нашия въпросъ.

Още първий брой на вѣстника ни не
бѣше излѣзълъ и захванахме да чуваме
отъ тукъ отъ тамъ, че сме искали да се
цѣлимъ и да съставяваме нѣкоя нова
партия. Разбираме ний твърдѣ добръ отъ
гдѣ изизатъ тия слухове и съ каква цѣль
се пушатъ. На гражданитъ ни, които сж
поблизко до работата и които, слѣдовател-
но, знаятъ какво гониме ний, горнитъ ду-
ми не могатъ да подѣйствуватъ въ сми-

Статии и дописки се ис-
проваждатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Съзнание.“ а пари и порѣч-
ки до отговорникътъ.

За частни обявления се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за все-
ко първо печатание и по 10
ст. за всеко последующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ржкописи назадъ не се по-
вращатъ.

сълъ съ каквата се прѣскатъ: напотивъ,
тѣ още повече усилятъ омразата на при-
тѣлитъ ни къмъ тия, които пушатъ горни-
тъ и много други слухове за да ни ком-
прометиратъ, като ни прѣдставятъ прѣдъ
публиката, че ний не отъ нѣкои благо-
дни и справедливи чувства сме въстанѣли
противъ нашитъ досегашни водители на
либералната партия въ града, а просто
отъ завистъ: да ги истикаме и ний да за-
хватимъ тѣхното мѣсто. Честнитъ и ис-
тинно патриотитъ ни съграждани, които
познаватъ нашата искренность и доказанъ
патриотизмъ, никога не ще повѣрватъ, да-
же не ще си помислятъ, че насъ въ бор-
бата, която сме прѣдприели да водимъ
противъ шарлатани тѣ и безсѣвѣстнитъ
интересчи, ни движатъ подобни тѣсени и
егоистически подбуждения, които сж свои-
ствени на хора ниски и заблудени. На-
миратъ се, обаче, както насѣкждѣ тъй и
въ града ни, наивни и простодушни хори-
ца, които, като се справедливо страху-
ватъ отъ расцѣпление и несъгласия въ
тия критически за татковината ни време-
на, могатъ заведнѣждъ да взематъ за чис-
та монета злоумишленнитъ интриги пус-
натъ противъ насъ отъ високомѣритъ и
властолюбиви досегашни водители на ту-
кашната либерална партия и да ни осж-
дятъ несправедливо отъ точка зрѣние на
сжщността на работата. Ний познаваме
добръ съотечественнитъ си; растнѣли
сме помѣжду имъ и сме изучили, смѣемъ
да кажемъ, нравственитъ качества на шум-
ненци, както и на населението въ цѣлий
окръгъ: тѣ обичатъ и желаятъ правдата,
а се гнусятъ и бѣгатъ отъ шарлатанството
и несправедливостта. Ний познаваме по-
триотизмътъ на нашитъ съграждани; тѣ
сж дали Волова и толкова други стари и
нови поборници за свободата и независи-
мостта на татковината ни. Ако нѣкой
отъ съгражданитъ ни въ последно врѣме
бѣхъ прѣминѣли въ лагерътъ на опози-
цията, то бѣше— ний сме напълно убѣ-
дени—отъ крайно несправедливитъ и шар-
латански постѣпки на нѣкой отъ водите-
литъ на либерална тука партия, отъ то-
ва, че тия нѣкои съграждани сж имали
случайтъ да видятъ и узнаятъ по-отрано,
че нашитъ водители при водението общи-
тъ работи въ града имали сж прѣдъ видъ
удовлетворението на своитъ частни инте-
реси и сж злоупотрѣбвали по този на-
чинъ съ довѣрието, което е имало въ
тѣхъ Шумненското население. Поражда се
въпросъ: „защо, кога е така, ги подър-
жахте до скоро врѣме,“?—въпросъ колко-
то умѣстенъ, толкова и справедливъ. Да!
защо да не си кажемъ правото, подър-
жахме ги и работяхме наедно до сега, нѣ
ний работяхме съ чисто сѣрдце и се на-

сърдчавахме въ борбата отъ чисто идеални и патриотически побуждения, като имаме прѣдъ видъ само запазването свободата и независимостта на татковината ни, доброто и подигането въ всѣко отношение на града и окръгътъ ни, а не чернитъ очи на Петка или Драгана. Ний се боряхме честно и въ борбата си оставяли сме на страна и частнитъ си интереси само и само да постигнемъ идеалътъ, който ни въодушевяваше, въодушевява ни и ще ни въодушевява. Ний нигдѣ не сме слизали тѣй ниско, щото да смѣсваме въ борбата и частни свои интереси или да искаме да удовлетворяваме нѣкои лични каприци и това е, мислимъ, добѣ известно на съгражданитъ ни, които се страхуватъ отъ въображаемо расцѣпление. Така ще работимъ и за напредъ, като отхвърлимъ и прѣзремъ всѣкого, който иска да спекулира съ довѣрието и искренности на гражданитъ ни и който пѣтъ високо изявява, че е единственний патриотъ и народенъ доброжелателъ, а въ сжщностъ, на дѣло, излиза, че мисли само за убогатаване или просто да му се чуе името—тѣй както правятъ нѣкои отъ нашитъ досегашни водители въ града, своеволията на които сж взели такъвъ размѣръ, щото сж станали вече за нетърпение. Ако днесъ ний ги отхвърляме и не искаме да имаме нищо общо съ тѣхъ, то не значи, мислимъ, че имаме намѣрение да се дигаме или да правиме нѣкакво расцѣпление на партията, а измитае изъ срѣдата си 2—3 личности, които съ постѣпкитъ си мърсятъ чистотата и идеала на либералната партия и присѣтствието на които въ тая партия е направило и прави много честни хора да се отвращатъ отъ нея, вмѣсто да уголѣмѣватъ числото на членовѣтъ ѝ. Въ бждѣшитъ си борби ний ще слѣдваме по програмата, която кратко, нѣ ясно е изложена въ 1-й брой на вѣстника ни и никакъ не ще отстъпимъ отъ нея. Ний се надѣваме, че това е и желанието на съгражданитъ ни и ги казимъ да се сгрупираатъ за да работимъ всички съгласно и чисто-сърдечно за въздигането града Шуменъ и окръгътъ на височината на положение-то, което тѣ трѣбва да занимаватъ.

ПОДЛИСТНИКЪ.

ТРУДЪТЪ

въ психическо и въспитателно значение.

отъ

Кс. Ушинский

Превелъ

В. Юрдановъ.

(Продължение отъ брой 1.)

Че свободния трудъ е потребенъ за човѣка отъ само себе си, за да развива и поддържа въ него чувството на човѣшкото достоинство, ни посочва единъ по-ясенъ примѣръ отъ Римската история.

Спомнете си характера на Римския гражданинъ въ оня периодъ, когато е напушталъ радото и е ставалъ консулъ или диктаторъ и сравнете характерътъ му съ оня на нѣкой римский провалникъ отъ времето на Домициана, когато цѣлния свѣтъ

Това е нашия краткъ и ясенъ отговоръ на злоумишлено прѣстѣжитѣ интриги отъ тѣй нареченитъ ужъ водители, *че ний сме искали да правимъ расцѣпление на партията.*

ДНЕВНИ НОВИНИ.

МѢСТНИ.

Тукашния градский свѣтъ отъ нѣколко време на самъ свѣсѣмъ си е занемарилъ работитъ и не обраша никакво внимание върху чистината на града, а най-много сега прѣзъ тия мѣсеци, когато времната сж горѣщи и могатъ да се появятъ разни болести

До днѣшния день ний все чакаме градския ни кметъ да публикува чрѣзъ печатъ смѣткитъ на доброволческия комитетъ, на който той бѣше прѣдсѣдателъ. Минжлото на тоя човѣкъ и забавянето му да публикува тая смѣтка, ни прави да върваме прѣстѣжитѣ изъ града ни слухове, че има голѣми злоупотрѣбления на сумитъ, пожертвувани за тия синове на България, които се рѣшиха да си пролѣятъ прѣзъ Сърбско-Българската война кръвта за спасението на татковината ни.

Ний приканваме гражданитъ да си избератъ една комиссия и да искатъ прѣгледването и публикуването на тия смѣтки.

Научаваме се, че нѣкои лица говорѣли мѣжду Шумненското Турско население, че ужъ г-нъ Шумненский Окол. Началникъ билъ назначилъ въ потерата на околнята си лица свой—Провадийци—при туй и неспособни за такава длѣжностъ.

Отъ вѣрно мѣсто узнахме и въ положение сме да явимъ, че никакви Провадийци мѣжду лицата, съставляющи потерата въ Шумненската Околия, нѣма. Съ исключения на единъ който е изъ Южна—България, всички други сж изъ градъ Шуменъ и запасни войници.

Научаваме се, че Шумненския всеепленъ (sic) депутатинъ, Ил. Т. Маджаровъ, е казвалъ на нѣкой граждани, че той щѣлъ

е проваждалъ въ тоя *въченъ* градъ най рѣдкитъ произвѣдения отъ най отдалеченитъ страни и на когото всѣко едно занимание се смѣтало за ниско и неприлично не само за римския велможа, но и за римския голакъ; когато съ хиляди роби не само сж отървавали римлянина отъ нуждата за каква и да е работа, но даже и отъ каква да е мисль, а тѣлпи отъ германски наемници сж снемали отъ него длѣжността, самъ да си забранява отечеството. Колкото за нравственитъ достоинства на римлянина въ тоя периодъ не трѣба да се казва нищо: картинитъ, които Тацитъ е описалъ, ни се струватъ за невѣрване. Робитъ, като сж избавили римлянина отъ необходимостта да се труди, направили сж самаго него доброволенъ робъ, каквото нито прѣди. нито послѣ не ни е прѣдставлявала историята. Но това е нищо; въ кой отъ тѣзи периоди е билъ щастливъ римлянина? Да ли тогава, когато самъ той е оралъ земята, а жената му тжкала

да похарчи 100 лири и да употребѣи всичкѣ срѣдства за отстраняването на Шумн. Окол. Началникъ, г. В. Кожухаровъ. Той е даже казвалъ, че ще се распрѣстне на хиляда пѣрчета, ако не изпълни желанието си. Ний оставяме читателитъ си да сждатъ за характера на тоя човѣкъ.

Гражданитъ питатъ, защо Министерството на Правосъдието държи още нотариусѣтъ при Шумненский Окрѣженъ Сждъ, Хараланъ Ж. Чолаковъ, когато той е лице съ черно минжло и извѣстенъ даже и на дѣтцата въ градътъ, като *гаврило*. Х. Ж. Чолаковъ е билъ бивший финансовъ чиновникъ въ Ямболъ и е сжденъ въ Сливненский Окрѣженъ Сждъ за злоупотрѣбление. Ний върваме, че Г. Министръ на Правосъдието ще обърне внимание на тия запитвания и издири по-добъръ минжлото на тоя чиновникъ и му даде приличното възнаграждение.

На 20-й того се събра на извънредна сессия новозабранния окръженъ свѣтъ за избирането на Постоянна Комиссия и рѣшението на нѣкои висащи въпроси по училищата, които останах нерѣшени прѣзъ минжлата извънредна сессия. За членове на Постоянната Комиссия се избрахъ слѣдующитъ лица: Върбанъ Димитровъ, Иванъ П. Кирацовъ, Тодоръ Чакровъ и Мехмедъ Х. Абдуловъ.

Не единъ пѣтъ, не два, сме чували отъ *нашитъ* двама—трима депутати, като сж говорили за другитъ чиновници и сж работили за тѣхното отчисление или смѣнение да напомнятъ за отчислението прѣдсѣдателя на Шумн. Окр. Сждъ, г. Д. Константинова. Още въ времето на *царуването* на Каравелова тѣ сж настоявали за неговото отчисление, но тогавашния Министръ на Правосъдието, г. Радославовъ, не се съгласилъ на това. Имаше честта единъ пѣтъ да чуимъ кой е билъ *кабахата* на г. Константинова. Като не можахъ да отрѣкатъ, че той е честенъ, безпристрастенъ, независимъ и работливъ, най сѣтитъ *нашитъ* налучихъ *кабахата*: г. Константиновъ работялъ прѣмно, да-

дрѣхи и постилки, или когато той на единъ обѣдъ е поглѣгчалъ цѣли годишни доходи на Азиатскитъ царства, когато той безъ чужда помощ не е можалъ даже да ѣде, да ходи и да мисли? Въ безбройнитъ картини на самоубийства, които ни описва Тацитъ, ни се показва едно такова равнодушие къмъ животътъ, каквото за насъ е непостижимо, за чудение, прилично на нѣкое плашило отъ тъмата. Цѣлния животъ на римлянитъ въ послѣднитъ вѣкове ни прѣдставлява една мрачна оргия, въ която има толкова нещастия и неизцѣрими душевни страдания, колкото развратъ, робство, съ чуждъ потъ спечелено богатство и роскошество, които не принасятъ щастие. Може да се изложи почти една такава мисль: колкото Римъ е билъ по-богатъ, толкова е билъ той по-развратенъ и по-злосчастенъ.

Но да ли и съврѣменното положение на общества не ни показва, че увеличаването на богатствата не влѣче слѣдъ себе си още и оголѣмяването на щастие-

же и въ празничен денъ, но *нѣмалъ* *тяжестъ* *надъ* *своитъ* *подвѣдомственни*. И тъй трѣбало да се отчисли. Хе, хе! Знайме ний кабахатя на г. Константинова. Знайме, че той не се страхува отъ *буйнитъ* и *нѣлни* съ *громки* и *истрити* фрази рѣчи на нѣкой адвокатъ, а глѣда какъ се прѣдставя сѣко едно дѣло прѣдъ неговото безпристрастно сѣдейско око, по какво да правимъ. Хората въ София не слушатъ, веръ селямъ.

РАЗНИ.

Съ приказъ подъ № 199 отъ Военното Министерство параходитъ на Дунавската флотилия се прѣименуватъ „Голубчикъ“ въ „Крумъ“, параходътъ „Опитъ“ — „Симеонъ Великий“, параходъ „Взривъ“, — „Асѣтъ“, катеръ „Рекета“ — „Войвода“, катеръ „Мотала“ — „Стефанъ Караджа“, катеръ „Бавария“ — „Борисъ“, катеръ „Олаф-шикъ“ — „Любенъ Каравеловъ“, катеръ „Птичка“ — „Райна“, катеръ „Варна“ — „Хаджи Димитъръ“, миноноска „Бичекъ“ — „Ботевъ“ и миноноска „Черенаха“ — „Левский“.

Споредъ една депеша, адресувапа изъ Петербургъ на в. „Деба“, разпрѣстиятѣ слухове относително приготвенпята за една руска демонстрация въ Армения се потвърдѣватъ. Манифестътъ ще стане ако Султанътъ потвърди Египетската конвенция.

Споредъ Агенция Хавастъ забѣлява се едно повторително движение въ Критъ вслѣдствие конфликтитѣ мѣжду християнитѣ и мюсюлманитѣ.

Споредъ Агенция Либръ Английския държавенъ подсекретаръ обявилъ на камарата, че на 13-й того станало едно силно сблъскване въ Авганистанъ, което се свършило въ полза на Гилзеситѣ.

Въ Петербургъ се конфискували огромни сумми цигарети съ нухилистически въззвания.

В. „Стандардъ“ извѣстява, че ставатъ прѣговори мѣжду нѣколко сили относително Българский въпросъ.

то? Не виждаме ли ние, напротивъ, на сѣка една стѣпка, че влиянието на богатствата направо дѣйствува съенпштелно не само на нравствеността, но даже и на общественото щастие, ако *обществото не е приготвено още съ умственното и нравственното си развитие да удържи натискътъ на прѣливащото се богатство?*

Много лоша услуга би направилъ на една държава тоя, който би намѣрилъ срѣдство да може да дава на сѣки гражданинъ толкова пари, колкото му сѣ потрѣбни, да му се дава за купуване отъ други държави всичко, което е потрѣбно за единъ най-раскошенъ животъ.

Ако бихъ можали хората да изнамѣрятъ философския камъкъ,*) то бѣдата не би била толкова голѣма: златото не ще-

Въпросътъ за потвърдяването англо-турската конвенция се протача и зема заплашителенъ характеръ. Отъ една страна Франция, поддържана отъ Руссия, се мъчи да принуди Султана да не потвърдява конвенцията; но Съръ Волфъ твърдо настоява за потвърдяването ѝ, тъй като Германия много поддържа Англия въ тоя случай. Даже може да се глѣда вече на тоя въпросъ като да е станалъ Германский.

Телеграфиратъ отъ Бомбай (Индия) на английскитѣ вѣстници, че спорѣдъ новинитѣ отъ тамкашенъ источникъ, единъ отрядъ руска войска щѣлъ да пристигне въ Каратегинъ. Вѣрва се, че той е опрѣдѣленъ за Бадахшанъ.

Бухарскитѣ главатарѣ сѣ се въпротивили за неговото минуване, въпрѣки заповѣдитѣ на Бухарский Емиръ, когото русскитѣ командантѣ е трѣбало да прѣдпавѣсти за това.

Споредъ една депеша отъ Симла отправена до Daily News новинитѣ отъ Авганистанъ сѣ били добри. Войскитѣ на Емира щѣли да навлѣзатъ свободно въ страната на Гилзеситѣ и пѣтътъ отъ Кабулъ за Кандахаръ щѣлъ да бѣде отворенъ. Възстаницитѣ изгубили куражъ. Погушаванцето на възстаническото движение въ Хератъ е щѣло да повдигне пакъ престижътъ на Абдулъ-Рахмана. (Руската бродва ще удари на камъкъ и въ Азия Р.).

Причината за гдѣто г. Гирсъ, Министрътъ на Външнитѣ дѣла въ Руссия, не получилъ орденътъ Св. Владимиръ, за който се казваше прѣди нѣколко мѣсеца че ще му се даде, била неприеманпето му г. Каткова, комуто било заповѣдано отъ Рускиятъ царъ да се срѣщне съ него за обяснение върху държавната имъ политика.

Царьтъ се ядосалъ за отказването на Гирса да го приеме и самъ скѣсалъ дипломата придружаваща орденътъ, който готвилъ да му даде. Гирсъ си давалъ оставката, но царьтъ му отговорилъ, че като неговъ служителъ, той ще го държи на служба до когато му е угодно.

(Пловдивъ).

ЧУЖДИЙ ПЕЧАТЪ.

Полуофициалний Wiener Abendpost посве-

ше да бѣде тогава пари. Но ако бихъ намѣрили приказничната торба, отъ която искача всичко, което душата поиска, или ако бихъ изнамѣрили такава машина, която напълно да замѣнява всѣки единъ човѣчески трудъ, то самото развитие на човѣчеството би се скрѣпило: разврата и дивацината бихъ завладѣли обществото.

Като прѣминемъ отъ държавитѣ камъкъ отдѣлнитѣ съсловия, като слѣдимъ за появяването и паданпето имъ, ний виждаме същото, щомъ нуждата отъ трудъ — билъ той наука, търговия, държавна служба, военна или гражданска — напустило нѣкое съсловие, то изведишь ще почне бържѣ да си губи силитѣ, нравствеността, а, най-сѣтнѣ, и самото си влияние; захваща бържѣ да се пзродѣва и да си отетжива мѣстото на друго, въ срѣдата на което прѣминува заедно съ труда и енергията, и нравствеността, и щастпето.

Примѣритѣ отъ частния животъ ни показваатъ пакъ същото: който е мажалъ

тия на юбилея на Кралица Виктория единътъврдѣ горѣтъ члѣнъ, който сравнява живота и царуването на Кралица Виктория съ тия на великата императрица Мария-Тереза. „И двѣтъ“, казва тоя члѣнъ на свършване, — сѣ прѣкарали живота си съ правяне добро, образци на всѣки-тъ добрини на жена и на суверенка, обичани и почитани отъ тѣхнитѣ народи, за чпшто сѣдбинни тѣ всѣгда сѣ се грижили отъ сърдце и душа. Както и на Мария-Тереза, паметѣта на кралица Виктория ще бѣде всегда освѣтявана, до като има история.

Vaterland признава на Кралица Виктория достойнството, дѣто всѣкога е знала да въздигне повече престижа на Английската корона.

Presse казва, че Англия, отистина, е изгубила хегемонпята, която тя упражняваше до нѣгдѣ върху контпнента на Европа, нѣ, отъ друга страна, тя щастливо се е развила вътрѣшно и е докарала своитѣ обширни колонии до стѣпень на нечүто благоденствие. Само при славното царуване на Кралица Виктория Англия е станѣла въ дѣйствиелностъ господарка на свѣта.

Presse много добръ разумява, защо нѣкои французски или руски вѣстници тържествуватъ прохѣнпето на министерството въ Сърбия като една побѣда на Руссия. При това, Г. Ристичъ самъ се е общалъ въ програмата си да поддържа общий рѣдъ въ Сърбия, общание, което нѣма нищо противно за Австрия. Още повече, то е благоприятно за тая послѣдната, като съсѣдка, кога Сърбия се уздравява, като слѣдва непрѣстанно една мѣдра економическа политика. Г-нъ Ристичъ може да запази, тъй сжщ, всѣкигѣ финансови задължения на Сърбия. Той ще направи това още за това, защото знае, че голѣмата масса дългове на Сърбия се намиратъ въ рѣцѣтъ на германски капиталисти и че правителството на Германската империя вѣка навикъ тѣ да завардва енергически финансовитѣ интереси на своитѣ народи.

Телеграфиратъ отъ Бѣлградъ на Correspondence politique, че истинскитѣ новини, пристигнали тукъ отъ София, опровергаватъ категорически разпрѣсенитѣ улични слухове за претендираното сѣрѣдоточаване на български войски по бѣлгѣро-сърбската граница. Отношенията между Сърбия и България сѣ всѣкога обвѣрителни и сърдечни, и се показватъ расположени отъ едната и отъ другата страна да поддържатъ тия добри отношения за взаимния интересъ на двѣтъ страни. Новината, че Сърбското правителство пѣло намерение да земе нѣкаква инициатива относително въпроса за

да живѣе и да наблюдава доволно, за да му е възможно да си припомни нѣколко благосѣстояния, сѣжадени и разрушени въ неговата паметъ, той на вѣрно, не единъ пѣтъ се е замислялъ надъ едно чудно, перюдически повторяюще се явление. Бащата, като човѣкъ, който самъ си е отворилъ пѣтъ, труди се, трѣпи се съ всѣкигѣ си сили, за да избави дѣтпата си отъ нуждата да се трудятъ и, най-сѣтнѣ, оставя имъ единъ оздравенъ имотъ. Но този имотъ какво принася на дѣтцата му? Той много пѣти не само бива причината за безнравствеността на дѣтцата, не само погубва умственитѣ имъ способности и физическитѣ сили, но даже ги прави напълно нещастливи; тъй щото, ако сравнимъ живота на бащата, който съ тѣжакъ и упоритъ трудъ е спечелилъ тоя имотъ и живота на дѣтцата му, които харчятъ тоя имотъ безъ всѣкакъвъ трудъ, ще видимъ, че бащата е билъ несравнено по-щастливъ отъ дѣтцата си. А при

*) Такъвъ единъ съставъ, когото алхимикитѣ ео старали да откриятъ, като сѣ мислили, че съ неговата помощъ ще могатъ да обрѣцѣтъ въ злато всѣкигѣ метали и камѣни. *Заб. Прѣв.*

Босна, е свършено безъ основа. Новината за пристигването на единъ руский параходъ въ Бѣлградъ, е еднакво измислена. Досега мореплавателното дружество на князъ Гагаринъ се е ограничавало да прави постъпки за установяване агенство въ Бѣлградъ, Кладово и Радевацъ. То проектира да установи едно плуване само до Кладово.

Wiener Tagblatt, като разсждава за случайността за избирането на князъ Фердинандъ Кобургъ на Българскій прѣстолъ, мисли, че за Русия и за панславизма България ще бжде за вицъги морално изгубена. Австро-Унгария не ще се задължи, истина е, въ полза на кандидатурата на князъ Кобургъ, защото Австро-Унгарската монархия не ще глѣда за нищо друго, освѣнъ да остави на балканскитѣ господарства свободата да се развиватъ, но тая кандидатура ще докажи, че симпатитѣ на българитѣ сж за Австро-Унгария. Но има да се страхуваме, щомъ се избере князъ, Русия да се не намѣси направо или косвенно. И безъ да се говори за агитациитѣ и за заканванията, може да насжскатъ една българска държава противъ нейнитѣ съседъ. И така отъ голѣма важностъ ще бжде за развитието на Истокъ да се урѣди най послѣ въпросътъ за „увиснатата българска корона.“

ТЕЛЕГРАММИ.

отъ

Агенция Хавасъ,

—Виена, 12 Юний. Сърбскій кралъ пристига утрѣ. Н. Величество ще слѣзе въ палатѣтъ Хотбуръгъ.

—Лондонъ, 13 Юний. Депешитѣ, които английскитѣ вѣстници приематъ отъ Бѣлградъ, признаватъ, че Сърбия прѣкарва голѣми мжчюти, които произлизатъ отъ това, че сърбитѣ сж показватъ явно непрятелъ на Австрийското влияние.

Въ всѣки случай, сжщитѣ вѣстници не вѣрватъ, че кралъ Миланъ има намѣрение да се отрѣче етъ прѣстола.

—Виена, 13 Юний Извѣстятъ отъ. Бѣлградъ на Tagblatt, че министра на финанцитѣ ималъ намѣрение да поднесе на ревизия всичкитѣ търговски трактати, тѣй като партизанитѣ на г. Растича се показватъ голѣми противници на конвенцията, по която се вършатъ сега търговскитѣ сношения на Австрия съ Сърбия.

—Цариградъ 13 Юний. Казватъ, че французскій посланикъ, Г. Монтебелло, се опиталъ да сплаци Султана, като е направилъ натякване за Критскій въпросъ, който можалъ да земе сериозно обръщение.

—Брюкселъ, 10 Юний. Nord обявява, че потвърдяването на англо-турската конвенция ще развали всичкитѣ трактати, които гарантиратъ цѣлостта на Отоманската империя и ще отвори, за Истокъ, нова епоха на заплитания.

Отъ друга страна като отговаря на Morning Post, който бѣше казалъ, че Русия ще се покаже незаинтересувана въ Египетскій въпросъ, ако Англия приемеше кандидатурата на Мингрели за българскій прѣстолъ, Nord категорически заявява че нѣма никаква връзка мѣжду двата въпроса и че съгласяването на Англия относително Мингрели не ще измѣни

това, горкия се е трудилъ прѣзъ цѣлия си животъ. за да се не трудятъ дѣцата му—треналъ се е прѣзъ цѣлия си животъ, за да развали тѣхната нравственостъ, да имъ скжси живота и да направи тѣхното щастие невъзможно! За истинското имъ въспитание той не се е грижилъ: защо имъ е?—Стига само да иматъ пари! нѣка се въспитава тоя, у когото ги нѣма. И не си е помислилъ той, че труда, а слѣдъ него и щастieto, сами ще намѣрятъ сиромаша; а богатия му трѣбва още да знае, какъ да ги намѣри.

(Слѣдва.)

никакъ поведението на Русия спрямо Египетъ. Русия, казва горѣпомянхитъ вѣстникъ, води политика а не търговия.

—Парисъ, 13 Юний. Сърбската Легация опровергава формално распрѣснхитѣ слухове за абдикирането на кралъ Милана.

Виена, 13 Юний. Сърбскій кралъ пристигна тукъ на 3¼ часа. Н. Величество биде приетъ и поздравенъ на гарата отъ управителя на града, генералъ коменданта, прѣзидента на полицията, личний съставъ на Сърбската легация отъ военнитѣ аташега на Румжия и Италия. Кралътъ слѣзе на Императорската кула, гдѣто ще бжде приетъ отъ Императора.

—София, 13 Юний. „Свобода“, въ послѣдний си номеръ, казва, че Събранието е свикано да избере князъ и че други въпроси ще се разискватъ въ текущитѣ засѣдания.

Регента Живковъ е въ Търново; Регентитѣ Стамбуловъ и Муткуровъ сж въ Иловодивъ; тѣ ще прыгнатъ въ понеделникъ за Търново.

Г. Г. Радославовъ и Стоиловъ тръгватъ въ понеделникъ. Начовичъ остава въ София.

—Лондонъ, 13 Юний. В. Gazette публикува едно писмо отъ кралица Виктория, съ което Н. Величество благодари прѣмного английския народъ за интусиястический приемъ, който и направи прѣзъ празникитѣ на юбилей.

—Виена, 13 Юний. Сърбскій кралъ прие г. Калноки сутрѣшнѣ. Ауденцията трая два часа.

Слѣдъ пладнѣ, въ честь на кралъ Милана, се даде у Императора единъ обѣдъ гала, на който присѣдствуваха високитѣ достойности на Двора, Г. Г. Калноки министръ на Външнитѣ работи, Зойгени, началникъ на отдѣленieto, Сърбскій прѣдставителъ, Австрийскій прѣдставителъ въ Бѣлградъ, и офицеритѣ отъ свитата и личнитѣ служаци на кралъ Милана.

Вѣрва се, че краля ще тръгне въ петокъ за Бѣлградъ.

—Цариградъ, 13 Юний. Съобщението, относително англо-турската конвенция, за което ви извѣстихъ чрѣзъ Варна, направено отъ г. Монтебелло и писмено тѣй, както се говораше. Но разликата мѣжду това съобщение и обикновеннитѣ политически ноти е, че то е било прѣведено на турски и поднесено направо на палата.

Ето смисълта на това съобщение:

Ако Султана потвърди Египетската конвенция, Франция ще бжде принудена да земе такива мѣрки, каквито намѣри за нужди за да заварди своитѣ интереси и установи равновѣсието въ Срѣдиземно море. Ако конвенцията не е потвърдена, Турция пѣма за какво да се страхува отъ Англия и тя може да расчитва на Франция и нейното отдѣлно прятелство.

Това съобщение, поднесено въ недѣля на Палата, е причинило вълнение каквото може да се разбере. Султана го прати на другий день слѣдъ пладнѣ на Портата съ заповѣдъ да събере тозъ-часъ министерскій съвѣтъ, за да го изучи.

Въ сжщото врѣме, когато Портата приемаше отъ палата съобщението на Г. Монтебелло, Г. Нелидовъ правяше на министра на Външнитѣ работи едно усно съобщение въ сжщата смисълъ, или поне, клоняще къмъ сжщата цѣль.

Цариградъ, 13 Юний. Съвѣтътъ отъ 8-й, на-товаренъ да разисква за съобщението на Монтебелло относително Египетъ, се ограничи да рѣши, щото това съобщение да се извѣсти на посланицитѣ Английскій, Германскій, Австрийскій и Италианскій съ молба да искатъ мѣлпнето на своитѣ правителства и до колко Турция може да расчитва на тѣхъ въ случай на несполука.

Това послѣдне съобщение се направи на 9-й. Понеже Порта не засѣдава отъ 10-й насамъ, отговоритѣ на четритѣ сили ще бждатъ поднесени едвамъ днесъ.

Съобщението на г. Монтебелло прѣдизвика многочисленни коментарии. Заблѣзяхъ особено необикновенната форма на правото поднасяне на султана въ два екземпляра, французски и турски; послѣдния носеше печата на г. Монтебелло на турски.

Казватъ, че французскій посланикъ е дѣй-

ствувалъ така, защото Портата, своеволно или не, по единъ не точенъ начинъ е увѣдомила Султана за повѣдението на Франция, чнето съгласие за конвенцията било прѣдставено за осигорено, спорѣдъ една депеша отъ Есадъ паша, който прѣдалъ разговора си що ималъ съ г. Флуранса. Само по това усигоряване Султана е заповѣдалъ на Портата да подпише конвенцията.

Увѣрватъ даже, че г. Монтебелло ще иска изяснения отъ Портата за това побъркано тълкувание.

Другъ фактъ, който втѣлни Султана, бѣше и това, че г. Нелидовъ прие отъ г. Гирса депеша съ която се даваше на посланика псканний отпускъ. На тая депеша, за дѣто не бѣше шифрована, се поглѣдна като на една първа демонстрация на прѣдварително непрятелство въ случай на потвърдяване конвенцията.

Невъзможно е да се прокоби за или противъ конвенцията, тѣй като въпроса зависи напълно отъ Султана Но, най-вече, отъ партизанитѣ на конвенцията сж силно обезкуражени. Най послѣ, въ минутата на тръгването на курриера, всичкитѣ свѣдения доущатъ да се прѣдполага като неизбѣжно паданieto на министерството.

Прѣдъ тълкуванието, което се даваше на тръгването му въ отпускъ, г. Радовицъ е отложилъ тръгването си подъ прѣдлогъ, че Султана не искалъ щото той да напустне Цариградъ.

Лондонъ 15 Юний Morning Post казва, че Русия е дала на Турция да разбере, че те-ченieto на работитѣ въ България и Египетъ ще изиска едно възнаграждение въ полза на рускитѣ интереси на Истокъ и че Русия е рѣшена да търси тия възнаграждения откъмъ Езерумъ. ако конвенцията е потвърдена.

Послѣдни телеграмми.

Търново. 21 Юний 1887.

Вчера прѣдставителитѣ на Великото Народно Събрание имаха частно засѣдание. Днесъ рѣдовно засѣдание; дневенъ рѣдъ избране прѣдсѣдатель на Събранието.

Търново; 22 Юний 1887.

Днесъ първо засѣдание, избра се за прѣдсѣдатель Тончевъ,—подпрѣдсѣдатель Захарий Стояновъ.

Търново, 22 Юний 1887.

Вчера Великото Народно Събрание въ рѣдовното с изасѣдание, слѣдъ като подведе подъ клѣт-ва ония прѣдставители, които не бѣхъ се клѣли, пристъпи къмъ избране Прѣдсѣдатель на Събранието и за такъвъ избра Г-на Д. Тончева, досегашний Подпрѣдсѣдатель, а на негово мѣсто избра Г-на Захария Стоянова.

Подиръ това прочетохъ се отъ бюрото много поздравителни и насърчителни телеграмми отъ патриотическитѣ дружини на България до Прѣдсѣдателя на Народното Събрание, Г-да Регентитѣ и Прѣзидентъ Министра и съ това се свърши засѣданието. Въ днешното засѣдание дневний рѣдъ е доклада отъ депутацията, избрана минжлата година отъ Великото Народно Събрание за прѣдъ Европейскитѣ дворецъ,

Търново, 23 юний 1887 г.

Днѣсъ се чете доклада на г. Калчева по ходенieto му въ Европейскитѣ дворецъ; прие се съ акламация. Избирането на князъ ще стане въ четвъртъкъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанний имамъ честь да извѣста на всичкитѣ наши заимодавци, че съдружника ми Иванъ Василевъ фабрикантхитъ на тютюневото ни заведение подъ название: *Доси В. Кърджиевъ & С-е* ся отдѣли отъ Дружеството ни, то отъ днесъ за напрѣдъ, никакви събирки, земания и давания навършени отъ горѣ-помянхитъ Иванъ Василевъ не ни се припо-зватъ по никакъвъ начинъ.

Шуменъ, 16 юний 1887 год.

Съ Почтание

Д. В. Кърджиевъ & С-е

(2—4)